

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 9.7.2013
SWD(2013) 264 final

KOMISJONI TALITUSTE TÖÖDOKUMENT

MÕJUHINNANGU KOMMENTEERITUD KOKKUVÕTE

ETTEPANEK: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV

pakettreiside ja toetatud reisikorraldusteenuste kohta, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 ja direktiivi 2011/83/EL ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 90/314/EMÜ

{ COM(2013) 512 final }

{ SWD(2013) 263 final }

{ SWD(2013) 266 final }

KOMISJONI TALITUSTE TÖÖDOKUMENT

MÕJUHINNANGU KOMMENTEERITUD KOKKUVÕTE

ETTEPANEK: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV

pakettreiside ja toetatud reisikorraldusteenuste kohta, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 ja direktiivi 2011/83/EL ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 90/314/EMÜ

1. SISSEJUHATUS

1.1. Poliitikaraamistik

Reisiteenuste turg on tänapäeva Euroopa majanduses keskse tähtsusega.

Euroopa Liidu üks peamine ülesanne on luua tarbijatele piisavat kaitset pakkuva õigusraamistik, mis võimaldab neil kindlustundega kõikjal liidus puhkusereise osta. Samal ajal tuleb tagada reisiettevõtjatele võrdsed võimalused, et turul konkurentsi suurendada.

Pakettreiside direktiivi vastuvõtmisega 1990. aastal aidati märkimisväärselt kaasa ühtse turu kujundamisele olulisel osal reisiteenuste turust ning anti Euroopa reisijatele olulisi õigusi. Seoses interneti arenguga ja puhkusereiside ostmise uute viiside populaarsusega on aga direktiivi kohaldatavus kõikidele neile uut tüüpi reisiteenustele ebaselgeks muutunud.

Nii tööstusharu kui ka tarbijaühendused on korduvalt taotlenud pakettreiside direktiivi ajakohastamist. Direktiivi läbivaatamine on otsesõnu ette nähtud ka Euroopa tarbijakaitse tegevuskavas ja seda on nimetatud II ühtse turu akti II lisas.

1.2. Mõisted

- **„Iseseisvad reisikorraldusteenused”** – reisiteenus, nagu lend, majutus või autoüür, mis ostetakse omaette tootena, st see ostetakse eraldi ja seda ei pakuta muude turismiteenustega kombineerituna, isegi kui reisija kasutab sama reisi või puhkuse jaoks mitut reisiteenust.
- **„Valmis pakettreis”** – korraldaja poolt eelnevalt kokku pandud reisiteenuste kombinatsioon, mis hõlmab vähemalt kahte järgmistest teenustest: 1) reisijatevedu, 2) majutus ja 3) muud turismiteenused, mis ei ole reisijateveo või majutuse kõrvalteenused ja mis moodustavad olulise osa pakettreisist (nt autoüür).
- **„Kombineeritud reisikorraldusteenused”**¹ – reisiteenuste kombinatsioon, mille puhul kas samalt teenuseosutajalt või toetatud broneerimist kasutavatelt teenuseosutajatelt ostetakse ühe reisi või puhkuse jaoks vähemalt kaks eespool nimetatud teenustest, nagu lend, majutus hotellis või autoüür, ning mille puhul ostja saab vajalikud reisiteenused omaenda eelistuste kohaselt kokku panna (n-ö vastavalt kliendi soovile). Kombineeritud reisikorraldusteenused on erinevalt valmis pakettreisidest dünaamilised ning need võib jagada kaheks peamiseks alaliigiks:

¹ Kombineeritud reisikorraldusteenuseid nimetatakse tööstusharus sageli dünaamilisteks pakettreisideks (*dynamic packages*). Mõiste „kombineeritud reisikorraldusteenused” on seega sünonüümne mõistega „dünaamilised pakettreisid”, mida kasutatakse käesolevas dokumendis samas tähenduses, eelkõige dokumendi „Uurimus tarbijatele tekitatud kahju kohta dünaamiliste reisipakettide valdkonnas” tulemustele viidates.

- „Ühe ettevõtja pakettreisid” – tarbijad saavad kujundada reisi või puhkuse vastavalt oma vajadustele ühel veebisaidil või ühe oma bürood omava reisikorraldaja kontoris, kusjuures neil on võimalik erinevaid reisikomponente broneerimise vältel vabalt valida. Sellise reisikorraldusteenuse paneb kokku üks ettevõtja (sealhulgas ka reisija soovil) ja seda pakutakse või müüakse pakettreisidele omasel viisil, nt:
 - seda pakutakse, müüakse või esitatakse selle eest arve ühtse hinnaga,
 - see müüakse ühe broneerimistoimingu käigus,
 - selle kohta sõlmitakse üks leping või
 - seda reklaamitakse või müüakse „pakettreisi” või samalaadse nime all.
- „Mitme ettevõtja reisikorraldusteenused”:
 - „mitme ettevõtja pakettreisid” – erinevus mitme ettevõtja pakettreisi ja ühe ettevõtja pakettreisi vahel on selles, et mitme ettevõtja pakettreisi paneb kokku mitu ettevõtjat. Sellisel teenusel on **vähemalt üks pakettreisile iseloomulikest tunnustest**, mis on loetletud eespool ühe ettevõtja pakettreiside kirjelduses, sealhulgas see, kui üks ettevõtja edastab teisele hiljemalt pärast esimese teenuse broneeringu kinnitamist reisija nime või broneerimistoiminguks vajalikud andmed;
 - „mitme ettevõtja toetatud reiskorraldusteenused” – reisiteenuste kombinatsioonid, mille puhul üks ettevõtja hõlbustab sihipäraselt reisiteenuste ostmist teiselt ettevõtjalt müügikoha ühekordsel külastamisel või seotud internetipõhiste broneerimistoimingute kaudu. Sellistel juhtudel sõlmivad tarbijad eraldi lepingud asjaomaste teenusepakkujatega ja puuduvad pakettreisile tüüpilised tunnused (vt eespool).

1.3. Konsultatsioonid ja eksperdiarvamus

Komisjon korraldas kaks avalikku konsultatsiooni (2008. ja 2009. aastal) ja mitu sidusrühmade töötuba (2009., 2010. ja 2012. aastal). Samuti suhtles õigusküsimuste peadirektoraat asjaomaste talitustega mõju hindamise juhtgrupi vahendusel, mis kutsuti esmakordselt kokku 2009. aasta juunis ning mis kohtus kolm korda.

1.4. Pakettreiside eripärad ja olemasolev õigusraamistik

Mõni horisontaalne tarbijakaitse-eeskiri kehtib küll ka pakettreisilepingute suhtes, kuid ei reguleeri nendega seotud konkreetseid aspekte, nagu reisimarsruudist teavitamise kohustused, vastutuse määratlemine juhuks, kui paketi sisalduvate teenuste osutamisel tekivad tõrked, ja kohustuslikud kaitsenõuded maksejõuetuse korral. Reisija õigusi käsitlevate määrustega on reisijatele kehtestatud eraldi õigused ainult veoteenuste suhtes, kuid mitte erinevate turismiteenuste kombineerimise valdkonnas.

2. PROBLEEMI MÄÄRATLUS

Pakettreiside direktiiv on aastate vältel hästi toiminud ja oma turu välja kujundanud. Kuna aga reisiteenuseid ostetakse üha enam veebist, on direktiivi reguleerimisala ebaselgeks muutunud ja iganenud. Seetõttu ei konkureeri ettevõtjad enam kogu siseturul võrdsetel alustel ja nende tegevuse laiendamine üle riigipiiride on takistatud. Direktiivi reguleerimisala aegumine kahjustab märkimisväärselt tarbijaid, kes ostavad sageli eeskirjadega kaitsmata reise, arvates,

et need on kaitstud. Mõni muu praeguse direktiivi iganenud ja ebaselge säte põhjustab ettevõtjatele ja tarbijatele tarbetuid kulusid.

2.1. Probleemimääratluse taust – muutused reisiteenuste turul

2011. aastal oli 73 %-l ELi majapidamistest juurdepääs internetile. Ligi kaks kolmandikku ELi kodanikest kasutab interneti vähemalt kord nädalas. Üle poole internetikasutajatest on „pidevad kasutajad”, kes sirvivad interneti iga päev või peaaegu iga päev. Reisiteenused on populaarseim veebis tehtavate ostude liik.

Internet on muutnud seda, kuidas tarbijad oma puhkusereise korraldavad. Kombineeritud reisikorraldusteenuste kasutamine kasvab: andmete kohaselt on neid ostanud 23 % ELi kodanikest, kuid see näitaja on oluliselt suurem Iirimaal (46 %), Rootsis (44 %), Itaalias (36 %) ja Sloveenias (42 %).

2.2. Ettevõtjate peamised probleemid

2.2.1. Võrdsete võimaluste puudumine

Muutused turul on viinud olukorrani, kus pakettreiside direktiiviga hõlmatud ettevõtjate suhtes kehtivad teistsugused eeskirjad ja kulud kui nende suhtes, kes ei kuulu direktiivi reguleerimisalasse või ei pea end sellesse kuuluvaks, ehkki nad konkureerivad samade klientide pärast. Ettevõtjate keskmine nõuete täitmisega seotud kulu on hinnanguliselt 10,5–12,5 eurot pakettreisi kohta.

2.2.2. Nõuete täitmisega seotud tarbetud/põhjemdamatud kulud

Mõni direktiivi säte on iganenud või muul põhjusel ettevõtjatele tarbetult koormav. Selliste sätete hulka kuuluvad eelkõige iganenud teavitamisnõuded (nt eraldi nõuded seoses brošüüride ja viimase hetke broneeringutega), korraldaja vastutuse piiramata jätmine olukordades, kus kojusõitu ei saa korraldada plaanipäraselt väärmatu jõu juhtumi tõttu, ja kulude dubleerimine ärireiside haldamisele spetsialiseerunud ettevõtjate kaudu korraldatud ärireiside puhul (kuivõrd need ettevõtjad pakuvad samasugust kaitsetaset, nagu on ette nähtud direktiiviga).

2.2.3. Liikmesriikidevahelised õiguslikud lahknevused, mis takistavad piiriülest kaubandust

Praeguse direktiivi aluseks olev minimaalse ühtlustamise põhimõte on viinud lahknevusteni liikmesriikide õigusaktide vahel. Selline killustatus toob piiriüleselt tegutseda soovivatele ettevõtjatele täiendavaid nõuete täitmisega seotud kulusid (2 eurot pakettreisi kohta, mis tähendab, et need ettevõtjad maksavad kokku 12,5–14,5 eurot pakettreisi kohta), mis tulenevad erinevatest teavitamisnõuetest, kaitse-eeskirjade erinevast ulatusest, erinevustest maksejõuetuse korral ette nähtud kaitsemeetmetes, millele lisandub nende vastastikuse tunnustamise puudumine, ja riikide erinevatest eeskirjadest poolte vastutuse kohta.

2.3. Tarbijate peamised probleemid

2.3.1. Kombineeritud reisikorraldusteenuste tarbijate kantud kahju

Tarbijatele tekitatud kahju kohta tehtud uuringu hinnangul on kombineeritud reisikorraldusteenuste tarbijatele aastas tekitatud isikliku kahju netosumma (st pärast hüvitiste väljamaksmist) EL 27-s kokku üle miljardi euro. See on tingitud sellest, et kombineeritud reisikorraldusteenustega seotud probleemid on sagedasemad ja tekitavad keskmiselt rohkem kahju kui valmis pakettreisidega seotud probleemid. Eriti võib tarbijatele kahju tekitada korraldaja või teenuseosutaja maksejõuetus. Tarbijatel on sageli raske aru saada, kas kombineeritud reisikorraldusteenused, mille nad ettevõtja abiga ostsid, on eeskirjadega kaitstud või mitte. 67 % tarbijatest, kes ostsid mõne ettevõtja vahendusel kombineeritud

reisikorraldusteenuseid, mille eest esitasid arved erinevad ettevõtjad, arvasid tõepoolest ekslikult, et nende kulud hüvitatakse, kui üks neist ettevõtjatest pankrotti läheb. Selline arusaamatus võib tuua kaasa märkimisväärset kahju, eriti kui tarbijad saavad kaitse puudumisest teada alles siis, kui reisiettevõtja on pankrotti läinud ja nad ei pääse välismaalt koju või ei saa oma raha tagasi.

2.3.2. Ebaselgetest ja iganenud eeskirjadest tulenev kahju tarbijatele

Teatud määral kannavad kahju ka „kaitstud” valmis pakettreiside ostjad. See on tingitud sellest, et mõni direktiivi säte on ebaselge või iganenud või ei vasta praeguste tarbijate põhjendatud ootustele. Nende hulka kuuluvad eelkõige vastutust käsitlevad segased eeskirjad, hindadega seotud ebaselgused, lepingust taganemise õiguse puudumine ja õiguskaitse keeruline kättesaadavus.

2.4. Olemasoleva olukorra säilitamine – lähtestsenaarium

Ilma täiendava avaliku sekkumiseta jääksid tuvastatud probleemid alles. Pikemas perspektiivis need tõenäoliselt suureneksid, arvestades interneti ja kombineeritud reisikorraldusteenuste kasvavat populaarsust.

2.5. Kas liidul on õigus tegutseda?

Euroopa Liidu tegutsemise õiguslik alus on ELi toimimise lepingu artikkel 114, mille kohaselt „võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu liikmesriikides nii õigus- kui ka haldusnormide ühtlustamiseks meetmed, mille eesmärk on siseturu rajamine ja selle toimimine”. Peale selle täpsustatakse artikli 114 lõikes 3, et „[l]õikes 1 ettenähtud tervishoidu, ohutust, keskkonnakaitset ja tarbijakaitset käsitlevates ettepanekutes võtab komisjon aluseks kaitstuse kõrge taseme, eriti võttes arvesse kõiki uusi teaduslikel faktidel põhinevaid suundumusi”.

Tarbijakaitse tugevdamine ja samaaegne õigusliku killustatuse ja konkurentsimoontonutuste kõrvaldamine siseturul on eesmärk, mida liikmesriigid ise ei suuda piisavalt täita.

3. POLIITIKAEESMÄRGID

Üldised eesmärgid on aidata kaasa siseturu paremale toimimisele pakettreiside sektoris ja säilitada tarbijakaitse kõrge tase selles sektoris.

4. POLIITIKAVALIKUD

4.1. Kindlaks tehtud poliitikavalikud

- **1. valik: olemasoleva olukorra säilitamine – lähtestsenaarium**
- **2. valik: suunised**
- **3. valik: pakettreisi märk (alamvalik A) ja/või toetatud reisikorraldusteenuseid müüvate ettevõtjate kohustus kinnitada, et need reisisiteenused ei moodusta pakettreisi – nn vastutuse välistamise klausel „See ei ole pakettreis” (alamvalik B)**
- **4. valik: direktiivi kehtetuks tunnistamine ja iseregulatsioon**
- **5. valik: direktiivi ajakohastamine ja laiendamine ühe ettevõtja pakettreisidele**

5. valik seisneb praeguse pakettreiside direktiivi läbivaatamises, tehes selle reguleerimisala ühe ettevõtja pakettreiside sõnaselge lisamisega selgemaks ning ajakohastades ja parandades mitut sätet.

- **6. valik: astmeline lähenemine – direktiivi ajakohastatakse ja laiendatakse nii ühe ettevõtja kui ka mitme ettevõtja pakettreisidele, kuid kehtestatakse leebemad nõuded mitme ettevõtja toetatud reisikorraldusteenuste suhtes**

See valik hõlmab 5. valikut (kõiki kavandatud poliitikameetmeid) koos pakettreiside direktiivi reguleerimisala astmelise laiendamisega:

- mitme ettevõtja pakettreiside suhtes, st kõikide „uut tüüpi pakettreiside” suhtes, kehtestatakse samasugused nõuded nagu valmis pakettreiside suhtes (sealhulgas täielik vastutus paketi sisalduvate teenuse osutamise eest ja kohustus tagada kaitse maksejõuetuse korral);

- mitme ettevõtja toetatud reisikorraldusteenuste suhtes kehtestatakse leebemad nõuded, mis piirduksid kaitsega maksejõuetuse korral ja kohustusega kinnitada selgelt ja nähtavalt, et üksnes iga teenuse osutajal on lepinguline vastutus oma teenuste osutamise eest (3. valiku alamvalik B).

- **7. valik: direktiivi ajakohastamine ja laiendamine nii ühe ettevõtja pakettreisidele kui ka kõikidele mitme ettevõtja reisikorraldusteenustele**

See valik hõlmab 5. ja 6. valikut, kuid kehtestab ka kõikidele mitme ettevõtja toetatud reisikorraldusteenustele kõik pakettreiside direktiivi nõuded. See tähendab, et kõik kohustused ja kogu vastutus laienevad ka mitme ettevõtja toetatud reisikorraldusteenustele.

- **8. valik: „reisiteenuste direktiiv”**

See valik hõlmab 7. valikut koos reguleerimisala laiendamisega kõikidele iseseisvatele reisikorraldusteenustele. See valik seisneb ühesuguste eeskirjade kohaldamises kõikide reisiteenuste suhtes, olenemata sellest, kas teenust pakutakse / teenus ostetakse osana paketi või omaette tootena.

4.2. Kõrvale jäetud poliitikavalikud

Pannakse ette jätta kõrvale 8. valik, sest suuremat osa tarbijate kõige levinumatest probleemidest seoses iseseisvate reisikorraldusteenustega on asjakohaste riigi tasandi jõustamismeetmete olemasolul võimalik edukalt lahendada praeguste horisontaalsete õigusaktide raames.

5. MÕJUHINNANGUD

5.1. Hinnang 2. valikule – suunised

See valik tähendab pakettreiside direktiivi säilitamist praegusel kujul ja suuniste ettevalmistamist. See võiks eeskirju ettevõtjatele ja tarbijatele teatud määral selgemaks muuta. Lähtesenaariumiga võrreldes võib see tarbijatele tekitatud kahju väga vähesel määral kahandada, sest ettevõtjad rakendaksid pakettreiside direktiivi paremini ja liikmesriigid jõustaksid seda rangemalt. Kuna aga suunised ei ole juba oma olemuselt õiguslikult siduvad, ei saa selles kasulikus mõjus kindel olla.

5.2. Hinnang 3. valikule – pakettreisi märk (alamvalik A) ja/või vastutuse välistamise klausel „See ei ole pakettreis” (alamvalik B), teistele valikutele lisanduv valik

Kuna tarbijad saaksid üha teadlikumaks, et kogu ELis kehtib sama märk, viiks 3. valiku alamvalik A tõenäoliselt ausama konkurentsini erinevate turuosaliste vahel ja võiks seetõttu tugevdada siseturu toimimist. Märk võiks vähendada tarbijate kantud kahju, sest tarbijad saaksid langetada teadlikke otsuseid. Vastutuse välistamine (3. valiku alamvalik B) on

tõenäoliselt tõhusam kui paketteisi märk, sest negatiivne teave hoiatab tarbijaid, kes võiksid muidu osta eeskirjadega kaitsmata reisikorraldusteenuseid, arvates ekslikult, et need on kaitstud. Sellest valikust tulenevate nõuete täitmise kulu ettevõtjatele piirdub ühekordse väljaminekuga, mis on hinnanguliselt keskmiselt 500 eurot ettevõtja kohta.

5.3. Hinnang 4. valikule – direktiivi kehtetuks tunnistamine

Direktiivi kehtetuks tunnistamine võib vähendada ettevõtjate jaoks nõuete täitmisega seotud kulusid ja halduskulusid 10,5–12,5 euro võrra paketteisi kohta, mis võiks teoreetiliselt tarbijate jaoks hindu alandada. Need positiivsed mõjud sõltuksid aga liikmesriikide valmisolekust oma siseriiklikud õigusaktid kehtetuks tunnistada. Tõenäoliselt aga säilitaks enamik liikmesriike paketteiside valdkonnas tarbijakaitse. Seetõttu võib see valik kaasa tuua ka siseturu suurema killustumise.

5.4. Hinnang 5. valikule – direktiivi ajakohastamine ja laiendamine ühe ettevõtja paketteisidele

5. valik parandaks siseturu toimimist paketteiside sektoris, kõrvaldades õigusliku killustatuse ja luues ettevõtjatele võrdsed võimalused. Kaotataks mõni põhjendamatu nõuete täitmisega seotud kulu, nt need, mis on seotud ettekirjutustega brošüüride kohta. Samas suureneksid kulud seoses nõuete kehtestamisega uute ühe ettevõtja paketteiside suhtes, mis hõlmataks direktiivi reguleerimisalasse. Eeldades, et 50 % ühe ettevõtja paketteisidest on juba praeguse direktiiviga hõlmatud, ulatuksid täiendavad nõuete täitmisega seotud kulud 335–424 miljoni euroni (nõuete täitmisega seotud kulu paketteisi kohta miinimumprognoosi kohaselt 7,5 eurot ja maksimumprognoosi kohaselt 9,5 eurot). Neid täiendavaid nõuete täitmisega seotud kulusid, mis tööstusharule tekivad, tasakaalustab (vähemalt osaliselt):

- halduskulude vähenemine (395 miljonit eurot);
- 60 kuni 76 miljoni euro suurune kulude kokkuhoid tänu ärireiside haldamisele spetsialiseerunud ettevõtjate kaudu korraldatud ärireiside väljajätmisele direktiivi reguleerimisalast (nõuete täitmisega seotud kulu paketteisi kohta miinimumprognoosi kohaselt 7,5 eurot ja maksimumprognoosi kohaselt 9,5 eurot);
- maksejõuetuse korral ette nähtud kaitsemeetmete vastastikune tunnustamine;
- maksimaalse päevade arvu kehtestamine, mille jooksul püsib kohustus tagada asendusteenus pikaajaliste vääramatu jõu juhtumite korral.

Tänu sellele, et direktiivi reguleerimisalasse hõlmatakse rohkem ühe ettevõtja paketteise (see valik kataks ligikaudu 40 % puhkusereisidest) ning muudetakse mõningaid eeskirju selgemaks, kahaneks tarbijatele tekitatud kahju 348 miljoni euro võrra eeldusel, et 50 % ühe ettevõtja paketteise hõlmatakse esmakordselt direktiivi reguleerimisalasse.

5.5. Hinnang 6. valikule – astmeline lähenemine: direktiivi ajakohastatakse ja laiendatakse nii ühe ettevõtja kui mitme ettevõtja paketteisidele, kuid kehtestatakse leebemad nõuded mitme ettevõtja toetatud reisikorraldusteenuste suhtes

Võrreldes 5. valikuga parandaks see valik veelgi enam siseturu toimimist paketteiside sektoris, kõrvaldades õigusliku killustatuse ja luues ettevõtjatele võrdsed võimalused. Nõuete täitmisega seotud prognoositav lisakulu oleks kokku 528–654 miljonit eurot aastas (nõuete täitmisega seotud kulu paketteisi kohta miinimumprognoosi kohaselt 7,5 eurot ja maksimumprognoosi kohaselt 9,5 eurot).

Kui kehtestada mitme ettevõtja toetatud reisikorraldusteenuste puhul üksnes kohustus kinnitada, et need ei moodusta paketteisi, ja tagada kaitse maksejõuetuse korral, siis suurendatakse sellega tarbijate jaoks läbipaistvust ja kindlustatakse aus konkurents, vältides samas tarbetuid kulusid, mis kaasnevad kõikide paketteisidele rakendatavate kohustustega.

Need leebemad nõuded oleksid kasulikud eelkõige praegu mitme ettevõtja ja ühe ettevõtja paketteise müüvatele VKEdele, sest neil võiks olla raske vastutada kõikide teenuste osutamise eest, mida pakuvad erinevad ettevõtjad. Nad saaksid kohandada oma tegevust nii, et nende suhtes kehtiks üksnes osa direktiivi nõuetest (kaitse tagamine maksejõuetuse korral ja kohustus avaldada vastutuse välistamise klausel „See ei ole paketteis”). Ei ole võimalik täpselt prognoosida nende ettevõtjate arvu, kes seda teeksid. Eeldades aga, et 25 % ühe ettevõtja ja 50 % mitme ettevõtja paketteisidest müüakse edaspidi toetatud reisikorraldusteenustena, oleksid 6. valikuga lisanduvad nõuete täitmisega seotud kulud kokku hinnanguliselt 386–444 miljonit eurot aastas (nõuete täitmisega seotud kulu paketteisi kohta miinimumprognoosi kohaselt 7,5 eurot ja maksimumprognoosi kohaselt 9,5 eurot).

Tänu sellele, et direktiivi reguleerimisalasse hõlmatakse rohkem paketteise, võiks prognoosida tarbijatele aastas tekitatud kahju kahanemist 508 miljoni euro võrra. Kui aga eeldada, nagu eespool, et mõni ettevõtja võib oma ärimudeli ümber kujundada ega müüks enam paketteise, võiks tarbijatele aastas tekitatud kahju prognoositav kahanemine olla kokku 430 miljonit eurot. Lisaks võimaldaks vastutuse välistamise klausel „See ei ole paketteis” tarbijatel teadlikke valikuid teha.

5.6. Hinnang 7. valikule – direktiivi ajakohastamine ja laiendamine nii ühe ettevõtja paketteisidele kui ka kõikidele mitme ettevõtja reisikorraldusteenustele

Sarnaselt 6. valikule parandaks see valik siseturu toimimist paketteiside sektoris. Kuid rakendusala laiendamisega kõikidele mitme ettevõtja reisikorraldusteenustele ja kõikide direktiivist tulenevate kohustuste kehtestamisega nende suhtes tekitaks see valik ebaproportsionaalseid ja ebaõiglasid kulusid ettevõtjatele, kes tegelevad üksnes vahendamisega, sest nad ei pruugi olla võimelised tagama kõikide kombinatsiooni kuuluvate reisis teenuste osutamist. Lisanduvad nõuete täitmisega seotud kulud oleksid hinnanguliselt 610–773 miljonit eurot aastas (nõuete täitmisega seotud kulu paketteisi kohta miinimumprognoosi kohaselt 7,5 eurot ja maksimumprognoosi kohaselt 9,5 eurot). See valik suurendaks veelgi enam direktiiviga kaitstud tarbijate arvu ja vähendaks tarbijatele aastas tekitatud kahju 593 miljoni euro võrra.

6. VALIKUTE VÕRDLUS

6. valikul („astmeline lähenemine”) koos 3. valiku alamvalikuga B on teiste valikute ees mitu eelist. See vastab tõepoolest seatud poliitikaeesmärkidele, sest looks võrdsed võimalused, tagades samas mõistlikud nõuete täitmisega seotud kulud uutele ettevõtjatele, kellele direktiivi muudetud reguleerimisala laieneb. See valik näeb ette ka leebemate nõuete võimaluse, mis oleks kasulik eelkõige VKEdele ja mikroettevõtjatele, kes ei pruugi olla võimelised võtma vastutust erinevate kombinatsiooni kuuluvate teenuste osutamise eest. Tarbijatele tähendaks 6. valik kahju märkimisväärselt vähenemist tänu reguleerimisala laienemisele, kaitse tagamisele maksejõuetuse korral kõikide kombineeritud reisikorraldusteenuste tüüpide puhul, mõningate praeguse direktiivi iganenud ja ebaselgete eeskirjade selgemaks muutumisele ja tarbijatele antud teabe suuremale läbipaistvusele. Sellega saavutatakse aus tasakaal ettevõtjate ja tarbijate huvide vahel, sest reguleeritakse ainult neid olukordi, kus konkreetsed asjaolud osutavad tarbijale, et ta ostab paketteisi, ning rakendatakse leebemaid nõudeid ehk üksnes

osa direktiivist tulenevatest kohustustest (kaitse maksejõuetuse korral ja teavitamisnõuded) nende olukordade suhtes, kus seos pakutavate teenuste vahel on nõrgem.

7. JÄRELEVALVE JA HINDAMINE

Järelevalve ja hindamine peaks keskenduma probleemimääratluses kindlaks määratud eesmärkidele. Hiljemalt viis aastat pärast ülevõtmise tähtaega tuleb Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitada aruanne direktiivi rakendamise kohta.